

maa antages besat med en Professor i germanistisk Filologi. Saa faar man 4 Professorposter i nordist og germanistisk Filologi. Nu maa jeg tilstaa, at jeg kjender ikke Forskjellen paa nordist og germanistisk Filologi, og jeg veed ikke, om Universitetet kjender Forskjellen. Man kunde vist ligesaa gjerne kalde dem alle Poster i germanistisk Filologi eller Poster i nordist Filologi. Men naar man nu ser, at der i disse Aar i Alt er afholdt een Magisterkonference i nordist Filologi, saa synes et Antal af 4 Professorer i disse Fag temmelig meget. Af de Studerende var der i det samme Aar, jeg nævnte, kun 10, om hvem man vidste, at de vilde give sig ind paa Fag, som skulde afflutes med en Magisterkonference; og disse ere maaste fordelte paa mange forskjellige Fag, og maaste er der ikke en eneste af dem, der er falden paa at studere nordist Filologi. Jeg ser desuden, at man ved det filosofiske Fakultet vil nedlægge Professorpladsen i Æsthetik. Det har været mig ganske umuligt at forstaa, hvorfor man vil det. Jeg finder det høist mærkeligt, at man ikke vil vise mere Pietet mod en saadan Post. Forleden, da der var Tale om Universitetets Formue, blev der af et Medlem fra Kjøbenhavn (Gooß), som heri Salen særlig repræsenterer Universitetet, slaaet paa, at man skulde vise Pietet overfor Universitetets Formue, at man skulde holde paa det Bestaaende i saa Henseende, at man paa ingen Maade maatte forlade det, fordi det var noget fra Fædrene Nedarvet — det var Pengene, hån mente, — det skulde man holde paa. Denne Betragtning kan jeg tilbøielig forstaa, men jeg begriber ialtsald ikke, at den ikke fuldt saa vel maa anvendes f. Ex. paa Lærerposten i Æsthetik, en Post, der har været beklædt af Rahbek, af en Digter som Hauch, ja af en Digter som Dehlschläger. Jeg synes, at Nedleggelsen af denne Post paa en vis Maade hænger sammen med Alt, hvad man nu vil anordne ved det filosofiske Fakultet, at ogsaa den synes at udgaa fra en Trang til at faae Vandens strengt ude og lade sig nøie med det døde Bogstav. Man har maaste ingen Lykt til at faae en Mand, som kunde virke vækkende og begeistrende paa de Unge og give de Impulser, som den moderne Lidsaand giver. Jeg kan knap tro det; men det er jo muligt, at der kan være saadanne Grunde til, at man ikke vil besætte Posten i Æsthetik og Literaturhistorie. Ellers er det ubørt ved noget Universitet i Verden, at man ikke har en Post i Folkets Literaturhistorie; det var dog rimeligt, at der ved vort Universitet blev doceret dansk Literaturhistorie! Jeg kunde tænke mig, skjøndt det er neppe tænkeligt, at Grunden er, at der er en bestemt Mand, man ikke vil have, og at man derfor vil lukke Døren i Laas, selv om den Paagjældende er en Mand, der er fuldt kvalificeret, og som Mange have udpeget til Posten, men som en herskende Klasse eller den herskende Opinion ikke ønsker, fordi han er kommen i Strid med de

Meninger, som efter deres Mening skulle hævdes ved Universitetet. Hvis noget Saadant var Tilfældet, — men det kan det ikke være, det kan jeg umulig tro — saa vilde det føre meget vidt. Det vilde føre til, at enhver Post, som alene kunde blive beskæftiget med en Mand, som ikke var den herskende Klasse velbehagelig, hurtigt muligt skulde nedlægges i Danmark, for at den Mand ikke skulde faae Udgang dertil. Det er et Princip, som jeg tror vilde føre meget for vidt. — Jeg skal dermed afflutte, hvad jeg har at sige om det filosofiske Fakultet, men jeg har endnu Lidt at trætte Btinget med med Hensyn til det lægevidenskabelige og det juridiske Fakultet. Det lægevidenskabelige, tror jeg, har et Særpræg for sig. Blikket paa Grund af den levende Fretvents mellem Professorerne og Studenterne, som ikke findes paa samme Maade ved andre Fakulteter, idet de praktiske Dvelfer spille en større Rolle ved dette Fakultet end ved de andre, hvilket man kan se ved at gjenemblade Lektionskataloget, idet der holdes særlig mange praktiske Dvelfer, medens de rene Forelæsningers Antal, som ved de øvrige Fakulteter spille en stor Rolle, her er indskrænket til det mindst Mulige. Dette synes mig særdeles godt, og der forekommer mig derfor at være al Anledning til at gjøre det mest Mulige for det lægevidenskabelige Fakultet. Jeg skulde være stemt for, at man søgte indenfor dette at faae repræsenteret saa mange Specialiteter, som det er muligt at faae med ved de dygtige videnskabelige Kræfter, der ere, og som der søles Trang til. Jeg ser, at der er foreslaaet, at der skal være en Post i Børnehjælpdomme, og en anden Post, som for Næsten hidtil har eksisteret paa en anden Maade, nemlig i Syphilis og Hudsygdomme. Jeg tror ogsaa, at Ophthalinologi og Gynaekologi, der dog ogsaa nu doceres under andre Fag, ere Specialiteter, som der er stor Trang til at faae docerede særlig, men som de Unge, naar de ville have Undervisning paa dette Omraade, maa søge udenfor Universitetet hos Specialister i Landet. Jeg er imidlertid ikke blind for, at Oprettelsen af nye Poster vil medføre, om ogsaa kun indirekte, at Examen bliver vanskeligere for de Studerende. Derfor tror jeg, at der tillige maatte gjøres Noget for at lette Examen for de lægevidenskabelige Studerende. Jeg tror, at det kan ske paa mange Punkter. Man kan f. Ex. henvise til Forholdene, som de ere ved den almindelige lægevidenskabelige Forberedelsesexamen. Det er allerede omtalt, at den bestaar i Examen i Kemi, Fysik, Zoologi og Botanik. Jeg tror, at det er en bekendt Sag mellem alle Studerende indenfor Fakultetet, at de to sidste af disse Fag ere overmaade overflødige og slet ikke behøves, og noget Lignende gælder om Fysik, saa at man godt kunde bortskære den. Deres mindre Betydning for Studiet er iøvrigt indrømmet af Universitetet selv; thi Karaktererne i dem gælde kun som $\frac{1}{3}$; Karakteren i 3 af